

Testimoni 1: Miquel

“Em dic Miquel, tinc 6 anys i aquest any estic fent 1r. No m'agrada el menjar de l'escola, no em vull quedar a dinar. Però la meva mare em diu que no podré tornar a dinar a casa fins que no aprengui a llegir. I jo no sé llegir.” - En Miquel plora i torna a dir que no li agrada el menjar de l'escola. L'entrenador li diu “No ploris Miquel, si no vols llegir, no llegirem avui” I en Miquel, cridant i plorant, li diu: “No és que no vulgui llegir, és que no puc!”

“En Miquel és un nen complicat. No llegeix gens, coneix algunes lletres, però no és capaç d'ajuntar-les. Té un bloqueig emocional davant la lectura. Però és que és un cas difícil, té problemes emocionals a causa de la situació de la seva família. Saps? Els pares acaben de separar-se, la mare no està massa bé... Ara es queda a dinar a l'escola perquè està fent el SEP, però no sabem què fer amb ell.”

“Com que el meu fill no llegeix? És que és un vago! Et dic jo que llegirà! Pel meus nassos que llegirà! Ja ho veuràs! Per nassos! Ja veuràs si el faig llegir o no!”

Preguntes:

Quina primera hipòtesi fem sobre què li passa al Miquel?

Quines accions fem per determinar què li passa al Miquel?

Quina proposta de treball fem a l'aula?

Testimoni 2: Abel

“Sóc Abel. Estic fent 3r, però ara canviaré d'escola. Jo abans llegia malament, però ara no m'importa. No m'agrada llegir. No m'agrada l'escola. Sí que ho sé fer, però ara no en tinc ganes. Es que estic cansat. Quan acabarem? Això ja ho vaig fer. Es avorrit perquè ja ho sé fer. Jo de petit llegia bé.”

“L'Abel és un nen difícil i que va molt sobrecarregat des de sempre. Els pares es preocupen molt i des de petit que va a psicòlegs i logopedes. Va anar tard en tot, en lectura sobretot, però també en càlcul i en psicomotricitat. La lectura és una trava molt grossa, però la seva actitud no ajuda massa: és molt desagradable amb companys seus, els diu coses lletges. Li hem fet un PI que afecten a dues àrees: les llengües i les relacions socials. L'Abel ha d'aprendre a respectar als seus companys. Ha d'aprendre que algunes de les coses que diu poden fer mal als seus companys.”

“El nostre fill va començar a tenir dificultats ja des de la guarderia. La motricitat ja li va costar i ara encara és bastant patós. A casa és un nen molt feliç, però l'escola li és un calvari. Ell diu que no, però no té amics i els nens es burlen d'ell perquè no llegeix i perquè no pronuncia bé alguns sons. Juga sol molt sovint i jo mateixa he sentit com els nens es riuen d'ell. Ell fa veure que passa, però sabem que això li fa mal. Té un diagnòstic de dislèxia des de fa 1 any, i potser té dificultats atencionals i no sabem si discalcúlia. La veritat és que no és capaç de llegir més de tres minuts seguits i encara hi ha lletres que no coneix. La veritat és que ens fa patir molt, perquè no només no podrà passar de curs sinó que, a més a més, no creiem que li serveixi de res repetir. Potser l'hem de portar a una escola especial, però és que no té cap problema d'intel·ligència, ens diu tothom. Els psicòlegs ens han dit que l'Abel és intel·ligent. No sabem què fer, però estem molt amoïnats.”

Preguntes:

Quina primera hipòtesi fem sobre què li passa al nen?

Quines accions fem per determinar què li passa al nen?

Quina proposta de treball fem a l'aula?

Testimoni 3: Mauricio

“El meu nom és Mauricio, tengo un gemelo, ell llegeix bé. Tinc 7 anys, faig 1rA. Jo sé les lletres, la AI, la EU, la OA. Estic a la primera pàgina del llibre perquè és difícil. Faig el SEP. Me gusta molt llegir, però és molt difícil. Sé les lletres, sí. La A, la UI, la O. La maaaama, la neeeena.”

“El Mauricio és millor que no l'agafeu perquè no li servirà de res. És millor que agafeu altres nens que en puguin treure més profit. És que s'ha quedat enrere, semblava més espavilat que el seu germà, però ara el Carlos li ha passat al davant i el Mauricio no llegeix res. És que no integra, un dia li ensenyes una cosa i al dia següent has de tornar a començar. Anirà a educació especial perquè no integra res. I és que té una família desestructurada, no hi ha pare, la mare està amb un altre home, un tal Sergio, i jo crec que els nens no saben ben bé on paren. I no sé, de vegades crec que dormen poc perquè comparteixen habitació i els grans miren pelis i els nens estan al costat...”

Preguntes:

Quina primera hipòtesi fem sobre què li passa al nen?

Quines accions fem per determinar què li passa al nen?

Quina proposta de treball fem a l'aula?

Testimoni 4: Lara

“Hola sóc la Lara, tinc 11 anys, he repetit 5è de primària. No m'agrada l'escola, hi ha nenes que em fan la guitza i se'n riuen de mi. No m'agrada fer deures, ni anar a l'escola, tampoc llegir. La meva mare sempre m'està cridant perquè faci els deures, però es que jo quan em poso a fer deures em dóna la sensació que tinc un bloc davant que no em deixa posar-m'hi.”

“La mare de la Lara és una persona molt nerviosa i que sempre esta de mal humor, la pobra nena té molts problemes emocionals i no se'n surt. Esperem que l'any que ve que la seva mare no estarà tant a casa perquè posa una cafeteria, la Lara estigui millor. De pas li pot ensenya l'ofici a la Lara que segur que serà una opció perquè no podrà fer molta cosa més.”

“La Lara és una vaga, no vol posar-se mai a fer deures i jo estic desesperada perquè veig que no se'n surt a l'escola. L'he portat al psicòleg per tractar els problemes emocionals i no he vist cap tipus de resultat, continua tenint problemes amb les companyes i els professors diuen que la Lara no aprovarà el curs, no sé què fer, però estic molt angoixada i preocupada. Sé que sóc una mica pesada i que m'enfado amb ella, però jo l'únic que vull és el millor per la meva filla. Em podeu ajudar?”

Preguntes:

Quina primera hipòtesi fem sobre què li passa a la nena?

Quines accions fem per determinar què li passa a la nena?

Quina proposta de treball fem a l'aula?

Testimoni 5: Susana

“Sóc la Susana, faig 4t de primària. Me gusta leer, sí. A veces no entiendo lo que leo. No sé què fèiem a la classe. Sí, copiava de la pissarra. Era la Unitat 7. La 7, sí, s'havia de copiar. Era la classe de català. No sé quin era el tema, era la 7. No recordo cap paraula del text de la pissarra. No sé. A veces leo, pero a veces no entiendo. Quiero ser maestra, per escriure a la pissarra i dir als nens què han de fer.”

“La Susana està sempre als núvols i quan no està als núvols està pendent del que fan els altres. Sempre té el nas ficat a la vida dels altres. Els nens de vegades la defugen una mica i és que és una mica paradeta. Sembla que no t'entengui de res. Sempre ha anat molt justeta, però ara no sabem si retenir-la o fer-la passar. No es porta malament, però tampoc està activa en els aprenentatges. Es que no té cap interès.”

Preguntes:

Quina primera hipòtesi fem sobre què li passa a la nena?

Quines accions fem per determinar què li passa a la nena?

Quina proposta de treball fem a l'aula?

Testimoni 6: Sandro

“Soy Sandro, voy a 6º. Saco malas notas....es que soy un poco lento; por eso viene a ayudarme una profesora para mi solo y se sienta a mi lado durante algunas clases. Antes me daba vergüenza pero ahora me da igual. ¿Sabes? Mi madre me ha dicho que no puedo repetir porque ya repetí 2º”

“En Sandro mostra dificultats per poder accedir als aprenentatges corresponents a l'edat i nivell i per actuar d'acord amb les normes i hàbits de l'aula, degut al seu TDA amb predomini d'inatenció que, a nivell escolar comporta dificultats en els següents àmbits:

- Atenció: a les explicacions i a les taques que ell mateix realitza.
- Ordre: amb el seu material i, sobretot, amb la carpeta.
- Organització: ús de l'agenda, hàbit de fer els deures, hàbit d'estudi.
- Tècniques de treball: ordre i mètode en la realització de tasques, presentació.

A nivell actitudinal també podem destacar:

- Poc interès. Costa trobar temes o activitats que el motivin.
- Tendència a agafar coses dels altres sense cap motiu.
- Apatia en moltes situacions.

A nivell curricular, en Sandro té la capacitat suficient per seguir els continguts que corresponen per curs, però les dificultats abans esmentades fan que el resultat sigui pitjor al que s'espera pel seu nivell de comprensió.

Pel que fa a les matèries instrumentals, amb suport individual pot tenir un resultat acceptable, però si treballa sol no s'hi fixa i s'equivoca molt en coses que sap. Cal destacar les dificultats que té en l'àrea d'educació física degut a la seva hemiparèsia al costat dret.”

“No hi ha manera! L'únic que vol es jugar a la consola i no em fa cas. Mai no vol fer deures i així no se com s'ho farà! A vegades no puc ni revisar quins deures té a l'agenda, és un desastre: O no s'ho apunta o fa tan mala lletra que no sap si llegir-ho ell! Per sort m'han dit que no em preocupi, que l'any vinent passarà a l'Institut!”

Preguntes:

Quina primera hipòtesi fem sobre què li passa al nen?

Quines accions fem per determinar què li passa al nen?

Quina proposta de treball fem a l'aula?

Testimoni 7: Edgar

“Sóc l'Edgar. Tinc 7 anys i estic a 1r. Jo sé llegir i m'agrada molt llegir. A l'escola estic molt bé, em van bé les classes i tinc molts amics.” Quan fem entrenaments de grup observem que Edgar no para quiet. Són poques les estones que es pot quedar quiet a la cadira, s'aixeca, salta, corre, parla molt i molt ràpid... Per fer que li sigui més agradable li oferim apuntar els seus resultats, o que manipuli ell el ratolí. Les frases que més repeteix l'Edgar són: “Quan em tocarà a mi?”, “Jo vull fer servir el ratolí.”, “Puc apuntar jo?”

“A aquest nen l'avaluarà la psicopedagoga, no cal que l'agafeu des de l'associació. Perquè aquest nen a part dels problemes amb els continguts escolars té alguna cosa més. L'Edgar està sempre a la lluna, no para quiet i no sap ni on té el cap, no és capaç d'estar-se quiet i no integra la informació.”

“Estem llegint amb ell i tractem d'ajudar-lo en el que podem però l'Edgar no tira endavant. No sabem que li passa però volem ajudar-lo.”

Preguntes:

Quina primera hipòtesi fem sobre què li passa al nen?

Quines accions fem per determinar què li passa al nen?

Quina proposta de treball fem a l'aula?